

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 114/2019
06.02.2019. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Невенке Важић, председника већа, Веска Крстајића, Биљане Синановић, Милунке Цветковић и Соње Павловић, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Снежаном Меденицом, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела злоупотреба овлашћења у привреди из члана 238. став 2. у вези става 1. тачка 4) Кривичног законика, одлучујући о захтевима за заштиту законитости бранилаца окривљеног – адвоката Гвоздена Гргура и адвоката Вићентија Даријевића, поднетим против правноснажних пресуда Апелационог суда у Новом Саду Кж1 бр.285/18 од 02.08.2018. године и Кж3 бр.37/18 од 05.12.2018. године, у седници већа одржаној дана 06. фебруара 2019. године, једногласно, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈАЈУ СЕ, као неосновани, захтеви за заштиту законитости бранилаца окривљеног АА - адвоката Гвоздена Гргура и адвоката Вићентија Даријевића, поднети против правноснажних пресуда Апелационог суда у Новом Саду Кж1 бр.285/18 од 02.08.2018. године и Кж3 бр.37/18 од 05.12.2018. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Суботици 6К бр.728/16 од 26.01.2017. године, окривљени АА је на основу члана 423. тачка 2) ЗКП ослобођен од оптужбе да је извршио кривично дело злоупотреба овлашћења у привреди из члана 238. став 2. у вези става 1. тачка 4) Кривичног законика.

Истом пресудом, на основу члана 265. став 1. ЗКП одређено је да трошкови кривичног поступка падају на терет буџетских средстава суда.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Кж1 бр.285/18 од 02.08.2018. године усвајањем жалбе Основног јавног тужиоца у Суботици, пресуда Основног суда у Суботици 6К бр.728/16 од 26.01.2017. године преиначена је тако што је окривљени АА оглашен кривим због извршења кривичног дела злоупотреба овлашћења у привреди из члана 238. став 2. у вези става 1. тачка 4) Кривичног законика, за које дело је осуђен на казну затвора у трајању од једне године. Истовремено је одређено да ће се ова казна извршавати тако што ће је окривљени издржавати у просторијама у којима станује, уз примену електронског надзора, те

да уколико окривљени једном у трајању преко шест часова или два пута у трајању до шест часова самовољно напусти просторије у којима станује, суд ће одредити да остатак казне затвора издржи у Заводу за извршење казне.

Истом пресудом, на основу члана 91. КЗ, од окривљеног је одузета имовинска корист прибављена извршењем кривичног дела у износу од 7.609.300,00 динара, који износ је дужан да уплати у буџет Републике Србије у року од три месеца од дана правноснажности пресуде, а на основу члана 264. ЗКП окривљени је обавезан да суду плати трошкове кривичног поступка у износу од 51.652,00 динара, у року од 60 дана од дана правноснажности пресуде, под претњом принудног извршења, као и трошкове кривичног поступка настале пред првостепеним судом, о чијој висини ће одлучити првостепени суд својим решењем.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Кж3 бр.37/18 од 05.12.2018. године одбијена је као неоснована жалба бранилаца окривљеног АА, а пресуда Апелационог суда у Новом Саду Кж1 бр.285/18 од 02.08.2018. године потврђена.

Против правноснажних пресуда Апелационог суда у Новом Саду Кж1 бр.285/18 од 02.08.2018. године и Кж3 бр.37/18 од 05.12.2018. године, захтеве за заштиту законитости поднели су:

-бранилац окривљеног АА, адвокат Гвозден Гргур, због повреде закона из члана 439. тачка 1) и 2) ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд утврди повреду закона на штету осуђеног и да побијане пресуде преиначи тако што ће окривљеног ослободити од оптужбе;

-бранилац окривљеног АА, адвокат Вићентије Даријевић, због повреде закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд укине побијане пресуде и предмет врати на поновни поступак и одлучивање или да побијане пресуде преиначи, тако што ће окривљеног ослободити од оптужбе, уз истовремени захтев да Врховни касациони суд одреди одлагање извршења правноснажне пресуде у складу са одредбом члана 488. став 3. ЗКП.

Врховни касациони суд доставио је по примерак захтева за заштиту законитости Републичком јавном тужиоцу, сходно одредби члана 488. став 1. Законика о кривичном поступку, и у седници већа, коју је одржао без обавештавања Републичког јавног тужиоца и бранилаца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП) размотрио списе предмета, са правноснажним пресудама против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је након оцене навода изнетих у захтеву, нашао:

Захтеви су неосновани.

Неосновано се захтевом за заштиту законитости браниоца окривљеног - адвоката Гвоздена Гргура указује на повреду кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП и с тим у вези истиче да је у време доношења побијаних пресуда дошло до декриминализације кривичног дела злоупотреба овлашћења у привреди

из члана 238. КЗ, те да стога окривљени није могао бити оглашен кривим за предметно кривично дело, обзиром да ово дело у време доношења побијаних пресуда више није постојало. Према ставу браниоца, нижестепени судови су „занемарујући члан 5. став 2. КЗ“ уместо да примене закон који је блажи за учиниоца и окривљеног ослободе од оптужбе, применили закон који је важио у време инкриминисане радње која је окривљеном стављена на терет, на штету окривљеног, а обзиром да је декриминализација конкретног кривичног дела најповољнија по окривљеног, те су судови имали једино могућност да окривљеног ослободе од оптужбе.

Изложене наводе захтева за заштиту законитости браниоца Гвоздена Гргура Врховни касациони суд оценио је неоснованим.

Наиме, иста повреда закона истицана је и у жалби изјављеној против другостепене пресуде, а суд трећег степена је на страни 6 став 2 побијане пресуде изнео јасне и довољне разлоге, у делу у којем наводи да је дана 01.03.2018. године ступио на снагу Кривични законик који више не предвиђа кривично дело злоупотреба овлашћења у привреди, ни по називу ни по нумерацији, али да наведено кривично дело има континуитет са кривичним делом злоупотреба положаја одговорног лица из члана 227. конкретног ставом 3. истог члана КЗ, као и да је обавеза суда да у смислу одредбе члана 5. КЗ примени најблажи закон за учиниоца, уколико је након извршења кривичног дела закон измењен једном или више пута, те да је у конкретном случају за окривљеног блажи закон који је важио у време извршења кривичног дела, односно одредба члана 238. став 2. у вези става 1. тачка 4) КЗ због прописаног мањег максимума запрећене казне од 8 година затвора.

Ове разлоге Врховни касациони суд у свему прихвата као јасне и довољне и у смислу одредбе члана 491. став 2. ЗКП на ове разлоге и упућује.

У захтеву за заштиту законитости браниоца Гвоздена Гргура указује се и на повреду кривичног закона из члана 439. тачка 2) ЗКП. Међутим образлажући ову повреду закона бранилац у суштини указује на повреду кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП истицањем да је кривично дело злоупотреба овлашћења у привреди из члана 238. КЗ кривично дело бланкерног карактера, из ког разлога је било нужно да се у оптужном акту наведе које је то овлашћење у погледу управљања, располагања и коришћења имовином окривљени као одговорно лице повредио, односно да се мора навести конкретан материјално-правни пропис који је у том случају повређен, а што у конкретном случају поднети оптужни акт не садржи.

На исту повреду закона (из члана 439. тачка 1) ЗКП) указује се и захтевом за заштиту законитости браниоца Вићентија Даријевића, а с тим у вези истиче се да се у изреци побијане пресуде не наводи које је то овлашћење окривљени повредио у погледу управљања, располагања и коришћења имовином, као одговорно лице, односно председник управног одбора „ББ“ АД. Према ставу одбране, обзиром да се ради о бланкетном кривичном делу, то се радња кривичног дела састоји у свесном непридржавању одредаба Закона о привредним

друштвима, па поред навођења чињеница и околности које представљају обележје кривичног дела, треба навести и конкретан материјално-правни пропис који у том случају повређен, а што у конкретном случају није учињено у изреци правноснажне пресуде. Стога, према ставу браниоца Вићентија Даријевића, у радњама окривљеног АА не стоје сви битни елементи бића предметног кривичног дела злоупотреба овлашћења у привреди из члана 238. став 2. у вези става 1. тачка 4) КЗ, због којег је оглашен кривим, а на који начин је побијаним пресуда учињена повреда кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП.

Врховни касациони суд је изложене наводе захтева за заштиту законитости бранилаца окривљеног оценио неоснованим:

Наиме, поднетим захтевима у суштини се не оспорава изреком пресуде утврђена груба повреда овлашћења у погледу располагања и коришћења имовином од стране окривљеног, већ се повреда кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП везује за недостатак бланкетне норме у изреци пресуде, односно за изостанак означања материјално-правног прописа који је у конкретном случају повређен.

По оцени овога суда, неосновани су наводи захтева за заштиту законитости бранилаца окривљеног којима се указује на непостојање битних елемената кривичног дела у радњама окривљеног само због околности да у побијаној правноснажној пресуди није конкретно означен материјално-правни пропис прекршен радњама окривљеног.

Ово стога што недостатак саме бланкетне норме код јасно у изреци правноснажне пресуде опредељене радње у вези грубе повреде овлашћења у погледу управљања, располагања и коришћења имовином, која се изјављеним захтевима за заштиту законитости не оспорава, не утиче на постојање кривичног дела у конкретном случају.

Из наведених разлога, захтеви за заштиту законитости бранилаца окривљеног АА одбијени су као неосновани.

Са свега изложеног, а на основу одредбе члана 491. став 1. и 2. ЗКП, донета је одлука као у изреци пресуде.

Записничар-саветник
Снежана Меденица, с.р.

Председник већа-судија
Невенка Важић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић